

FEMINISTISCHER STREIK

IN LUZERN

SAMSTAG 14.06.25

MEHR INFOS:

www.frauenstreikluzern.ch

Русский

-

Український

WE STILL CARE!
UND DU?

Русский

Здесь ты найдешь программу и инфу о феминистской забастовке 2025, а также наши речи ниже.

ПРОГРАММА 14 ИЮНЯ 2025

Инзелипарк, Люцерн (прямо за вокзалом / KKL)

11:00 – Бранч у Volière (бар на Inseli)

Мы начнем день в уютной атмосфере с совместного бранча у [Volière от Radio 3FACH](#). Будет кофе от Volière, вкусная выпечка от [Ässbar Luzern](#) – и, конечно, мы будем рады, если ты тоже что-нибудь принесешь, например, джем или свежие фрукты.

12:00 – Начало феминистского забастовки на Inseli

Прямо рядом, на Inseli, официально начинается день забастовки:

Многие организации представят себя на информационных стендах. На сцене, предоставленной [Südpol Luzern](#), вас ждут вдохновляющие выступления, в том числе от **Grossmütterrevolution** (Революция бабушек) и о **текущей ситуации в Афганистане**.

В 14:00 будет **беседа-кафе** с Агатой Фауш, соорганизаторкой Женского забастовки 1991 года, и Яной Аванцини, соорганизаторкой Женского забастовки 2019 года.

На «Открытой сцене» с 14:15 до 14:45 ты тоже сможешь поделиться своим гневом, мыслями и видением будущего — в слове, песне или перформансе.

Конечно, снова будет **легендарный бар FemStreik** — с [LuzernerinnenBier](#), [SauerBier](#), просекко, безалкогольными напитками и пирожными.

 Новинка: свежая мерч с культовым дизайном в виде сердца от [Ану](#), [Лауры](#) и [Валентины](#) — на этот раз в новом стиле!

 Для **детей** есть отдельная программа на игровой площадке: под присмотром солидарных мужчин будут мастерить плакаты и играть в игры — чтобы люди, у которых есть дети, тоже могли расслабиться и принять участие.

 Сладкое освежение обеспечит **мобильный стенд с мороженым от [Gelavena](#)** — часть выручки пойдет в швейцарские приюты для женщин.

 В течение дня вас будут сопровождать Нозль и Амели из феминистского забастовочного коллектива. Для обеспечения безопасности и взаимной поддержки на месте будет работать команда по повышению осведомленности — подробнее об этом ниже.

15:00 — Сбор для демонстрации

Мы собираемся вместе для **большой демонстрации**, а выступления настроят нас на **нужный лад!**

Около 18:00 — возвращение на Инзели

После митинга вас ждет вкусная еда:

от **курдского клуба** и **афганского фуршета**, доход от которого пойдет на школу для девочек в Афганистане.

И, конечно же, бар FemStreik снова открыт!

Вечерняя программа

- Концерт [zeny](#) & den [Landjäger*innen](#)
- После: [Cocon Javel](#) live на сцене
- Затем будет DJ-сет до 21:45

После этого наступает ночной покой, но это еще не конец!

23:00–05:00 – Афтерпати в Südpol

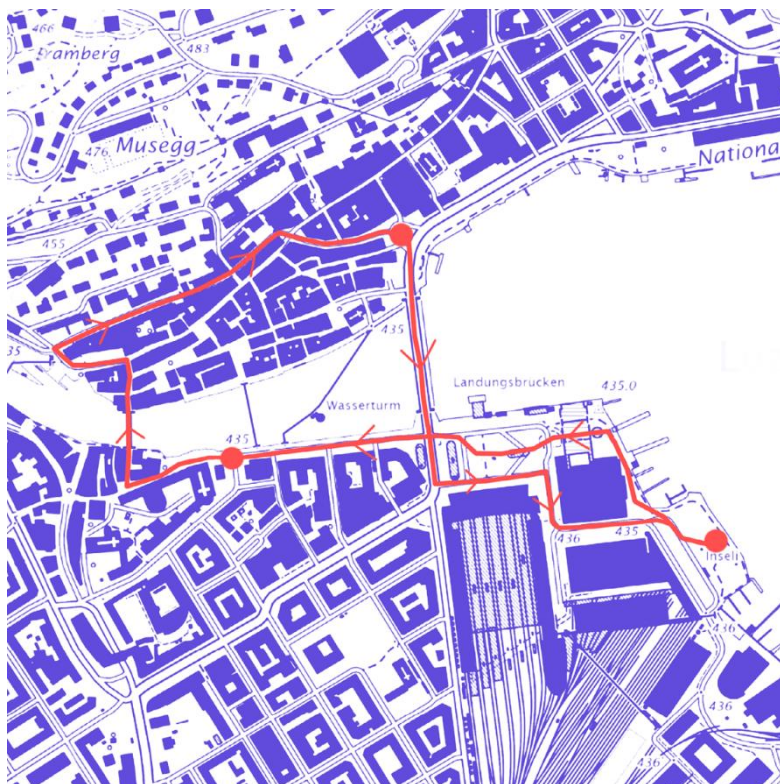
[Toda La Noche](#) захватывает ночь — с феминистскими ритмами, солидарностью и выносливостью до самого утра!

ИНФОРМАЦИЯ О ДЕМОНСТРАЦИИ

Демонстрация разрешена!

Длина маршрута: 2,6 км / в основном ровная местность (перепад высот 8 метров). Маршрут доступен для колясок, инвалидных колясок и других транспортных средств.

На протяжении всей демонстрации будут доступны тележки с водой. Пожалуйста, позаботьтесь о достаточной защите от солнца!

Остановки для выступлений:

Театральная площадь:

- Иата на тему трансфобии

- Мелани фон Мюллен ([активистка Zunft zu dinere Mutter](#)) на тему материнства

Шваненплац

- Сайде на тему **ухода и миграции**
- Дуйгу на тему **насилия в отношении женщин / опасности для женщин**

После этого мы проведем минуту молчания с поднятыми кулаками против убийств женщин. Минута молчания будет сопровождаться **песней** [«Cancion Sin Miedo» Вивир Квинтана](#).

Общественные туалеты вдоль маршрута:

1. Inselipark — туалет между Inseli и парковкой
2. Вокзал Люцерн — туалет у арки
3. Mühleplatz — туалет рядом с мостом Spreuerbrücke
4. Schwanenplatz — туалет у автобусной остановки (в направлении вокзала)

Чтобы все прошло гладко и настроение было хорошим, пожалуйста, следуй правилам.

● Правила поведения

- Уважай свои границы и границы других
- Сообщай о неадекватном поведении → например, ответь «Уйди!».
- Если у тебя физические или психологические проблемы, обращайся к людям в желтых жилетах.
- Слушай инструкции службы безопасности.
- Не повреждай общественную или частную собственность.
- Оставайся на трассе, не расклеивай плакаты, не запускай фейерверки.
- Не распространяй экстремистские лозунги или призывы к ненависти/насилию.
- Не надевайте балаклавы/маски: скрывать лицо в кантоне Люцерн запрещено (запрет на закрытие лица).

💧 Здоровье

- Во время всего мероприятия вода будет доступна на тележках.
- Рекомендуются защищаться от солнца.
- Будет присутствовать сурдопереводчик (зарезервированная зона справа от сцены).

Наши требования к феминистской забастовке 2025 года

Миграция и уход (работа по уходу)

Мы требуем справедливых условий труда для всех работников сферы ухода! Хватит эксплуатировать женщин и мигрантов как «дешевую» рабочую силу в сфере ухода и заботы. Равные права, справедливая оплата и полная защита.

Доступный и повсеместный уход за детьми – в том числе для работников ухода! Многие женщины и мигранты работают в сфере ухода и дополнительно заботятся о своих семьях. Чтобы работа по уходу была справедливо распределена, нужны хорошие услуги по уходу и ваучеры на уход для всех.

Уход и уход за детьми

Мы требуем хорошо обученного персонала и справедливой оплаты труда. Качественный уход и забота требуют квалифицированных специалистов с хорошим образованием и постоянным повышением квалификации.

Мы требуем большего политического признания и уважения к работникам сферы ухода, а также современных условий труда!

Неоплачиваемый труд в сфере ухода

Мы требуем ввести равный отпуск по уходу за ребенком: помимо декретного отпуска, нужно ввести справедливо распределенный отпуск по уходу за ребенком, чтобы можно было совместно заботиться о детях.

Мы требуем достаточно доступных и отвечающих потребностям детских садов и дневных центров: все семьи, независимо от того, живут ли они в городе, пригороде или в сельской местности, должны иметь доступ к недорогим и качественным услугам по уходу за детьми.

Мы требуем доступных услуг для людей, нуждающихся в поддержке, чтобы уход не ложился на плечи родственников, в основном женщин.

Политика и уход

Мы требуем больше женщин, мигрантов и ЛГБТ в политических должностях и на руководящих постах! Те, кто занимается уходом, должны быть представлены в органах, принимающих решения. Мы требуем разнообразной феминистской и инклюзивной политики.

Мы требуем, чтобы политические решения принимались и реализовывались с учетом гендерного равенства, антирасизма и межсекционального подхода!

Уход за людьми касается всех нас, но он распределен неравномерно. Политические меры должны учитывать жизненные реалии женщин, мигрантов, киров и маргинализированных людей и устранять структурную дискриминацию.

Насилие в отношении FLINTA* (женщин, лесбиянок, интер, небинарных, трансгендерных и агендерных людей)

Мы требуем расширения и долгосрочного финансирования женских приютов, консультационных центров и служб защиты во всех кантонах Центральной Швейцарии.

Мы требуем создания многоязычной круглосуточной телефонной службы экстренной помощи для жертв насилия в соответствии с Стамбульской конвенцией.

Речи

Речь в «Inseli Park»

Мы с нетерпением ждем громкого, яростного и боевого 14 июня – вместе с тобой!

Korintha Bärtsch (член городского совета Люцерна, партия «Зеленые») и Melanie Setz (член городского совета Люцерна, социал-демократическая партия)

Чуть больше года назад мы вместе сделали историческое дело в городе Люцерне:

Вместе с нашей коллегой Франциской Битци мы завоевали **большинство** в городском совете Люцерна!

После многих лет, когда в правительстве не было ни одной женщины, год назад наконец-то в правительство были избраны женщины: два места в правительстве Люцерна заняли Илфет Фанай и Михаэла Цуор.

Да, заняли. Потому что мы не позволим себе лишиться этих мест!

Но для этого по-прежнему нужны большие усилия и выдержка.

Ведь несмотря на то, что общее число женщин в исполнительных органах муниципалитетов и в кантональном совете выросло, мы по-прежнему в меньшинстве в большинстве городских и муниципальных советов, особенно в крупных муниципалитетах.

Зурзее: большинство
Виллизау: всего 2
Эбикон: 1 из 5
Эммен: 1 из 5
Криенс: 1 из 5
Хорв: 1 из 5

Все, кто уже предупреждает о гибели человечества и захвате власти женщинами: не бойтесь, этой прогрессивной опасности, к сожалению, еще нет. Наоборот, мы должны быть осторожны, чтобы равное положение, которое уже достигается очень медленно, не откатилось назад.

Jasmin Stangl (дипломированный педагог по работе с детьми / сотрудница в сфере дошкольного образования)

Сегодня я хочу поговорить с вами 3 минуты об условиях в детских садах, яслях и детских центрах. Наверное, всем ясно, что этих 3 минут не хватит. Но работать под давлением — это не то, чему учат в теории, а чему учатся на практике.

Поэтому вы все нужны. Чтобы все полы были адекватно представлены в политике, по-прежнему нужно, чтобы многие женщины участвовали в политической жизни и выдвигались на политические должности. И не просто на общественные, неоплачиваемые должности, потому что там доля женщин, как правило, очень высока. Нет, а на политические должности, чтобы вместе формировать мир.

Ваши голоса, ваши мнения, ваши взгляды нужны срочно! Кто еще будет заниматься такими вопросами, как равенство, признание ценности ухода за детьми и домашнего труда, совместимость работы и семьи, сексуальное и домашнее насилие, равная оплата за равный труд и т. д.?

И не только мы, женщины, нуждаемся в голосах женщин, но и мужчины, которые больше не хотят определять себя только через силу, мощь, власть и сохранение власти. Общество в целом нуждается в голосе женщин, ведь половина его населения — это женщины!

Вот почему мы здесь: чтобы сказать вам: мы можем это, вы тоже можете! Политика — это обсуждение нашего общества и нашего окружения — вы же этим занимаетесь каждый день — дома, в свободное время, на работе.

Вы сделали первый шаг, вы стоите здесь и готовы бежать! Следующие выборы начнутся быстрее, чем вы думаете — займите свои места в стартовых блоках для распределения мест — мы не позволим их у нас отобрать.

И 1 — 2 — 3 — это НЕ волшебство!

В то время как я должна сосредоточить свое внимание на ребенке, который не может оторваться от меня утром, я одновременно слежу за двумя детьми, которые скоро начнут спорить из-за машинки, и прислушиваюсь к коляске, где, надеюсь, спит малыш. Стажерка сидит за

столом с 4 детьми, кормит их, следит за порядком и при этом не забывает, что новый ребенок не переносит лактозу.

Ученица заболела. До 8:30 мы вдвоем с 15 детьми. В обед ребенок рядом со мной опустошает стакан, с другой стороны другой ребенок пытается незаметно (или не очень) уронить салат под стол, пока я кормлю третьего ребенка домашней кашей. За 3 минуты наступает хаос, и потребности детей сталкиваются друг с другом. Есть вместе с детьми — это часть повседневной работы воспитателя, и это вполне имеет смысл, как ты узнаешь в теории. На практике ты ешь в основном холодное — если успеешь. Эй, а в дневном центре ты уже не кормишь кашей, но, пожалуйста, позаботься о 10 детях в одиночку, они же уже большие. Без шуток. У меня еще куча таких историй.

Это не единичные случаи. Это повседневная жизнь. Нам нужно больше

времени и больше денег. Времени, чтобы стажерка не убирала постоянно детский сад, а передавала свои педагогические знания. Денег, чтобы нанять достаточно персонала с привлекательной занятостью (то есть не 3 раза в неделю по 2 часа в обед), чтобы в случае болезни не рушилась вся повседневная жизнь (и не оставались на рабочем месте те, кто остался). И времени, чтобы повышать квалификацию, организовывать межведомственные консультации и обеспечивать качество. Деньги, чтобы реализовать все это и платить справедливую зарплату за тяжелый труд, который является чертовски хорошей инвестицией в наше будущее! Осенью в Люцерне мы будем голосовать за инициативу по детским садам — я рекомендую вам проголосовать «ДА» за предложение СП. Спасибо!

Коллектив феминистской забастовки Люцерна

→ См. «Наши требования для феминистской забастовки 2025 года»

Речи на Театральной площади (1-я остановка демонстрации)

Melanie von Müllenen (активистка «Zunft zo dinere Muetter»)

Мы – гильдия «Zunft zo dinere Mueter»!
Гильдия — это объединение ремесленников.

Наше ремесло – это уход за детьми, будь то оплачиваемый или неоплачиваемый!
Но это не признается.

От политиков мы слышим только:
«Матери должны быстро вернуться на рынок труда».

Высокий уровень занятости.
Экономическая мощь. Совместимость.

Так происходит сейчас в дискуссии вокруг новой инициативы по отпуску по уходу за ребенком.

Но что это значит?

Мы можем работать только потому, что другая женщина делает нашу работу: ухаживает за детьми, готовит, убирает –

бесплатно или за небольшую плату.

И мы просто рады, что теперь эксплуатируют другую женщину, чтобы мы могли функционировать.

Какой это прогресс, если мы, мамы, должны праздновать равенство на спинах других мам?

Кто здесь, собственно, становится равным кому?

Почему мам делают полуотцами, а не отцов — полноценными родителями?

Почему никто не требует, чтобы отцы брали на себя свою часть обязанностей?

И я не имею в виду один день в неделю!

Это не наши дети, которые нас изматывают — нет! Это система. Система, которая живет за счет нашего неоплачиваемого труда и не имеет к нам никакого уважения.

А потом нам еще говорят, что мы должны быть благодарны.
Это не наши дети нас изматывают — нет!
Это система.
Система, которая живет за счет нашего неоплачиваемого труда и не ценит его.
А потом нам еще говорят, что мы недостаточно продуктивны.
Когда ты вернешься на работу?
Когда ты снова начнешь?
Как долго ты будешь отдыхать?
Я никогда не переставала работать.
Я никогда не уходила.
Я не делала перерывов.
Я здесь. Всегда.
С большой любовью, мало времени и пространства.
Даже чтобы сказать: «Я не могу больше».
На это нет места.
И все только прибавляется.
Мы давно выполняем оплачиваемую работу,
но все равно делаем большую часть неоплачиваемой работы.
Неоплачиваемой или недоплачиваемой — мы в одной лодке, сестры мои!
Настоящая забастовка? Невозможно.
Кто нас заменит?

Iata (активист)

Сейчас не самое лучшее время для транс-людей, чтобы процветать и сиять, и, как всегда, в этом виноват бесчестный союз патриархата и капитализма. И, к сожалению, очень актуальным, хотя и не совсем новым, является возрождение явного фашизма. Он удобно устраивается в демократических структурах, распространяется и заражает то, что и так уже скудно в политике, которая должна ставить во главу угла человека и окружающую среду, а не бабки нескольких богатых белых придурков. Народ подстрекают защищать свою страну, а мужчин подталкивают подчинять своих жен. Речь идет о владении и контроле и о вымышленном превосходстве, которое на

И это, дорогие соратницы, изматывает.
Уход за детьми — это не работа, от которой можно просто отказаться.
И мы не хотим этого — какими будут последствия?!
Мы не можем просто перекладывать заботу о детях с одного на другого.
Не от матери к работнице детского сада.
От уборщицы обратно к маме.
Не к соседке, бабушке, подруге...
Одна из нас всегда будет получать низкую зарплату
или вообще не получать.
Но, похоже, никто не слышит.
Или им все равно.
Поэтому давайте объединимся!
Создавайте группы!
Между мамами и теми, у кого нет детей.
Между уставшими и злыми.
Между рожаящими и другими FINTAs.
Между теми, кто сейчас может,
и теми, кто просто не может больше.
Мы научились функционировать.
Теперь мы учимся говорить «нет».
И «да» — друг другу. Сегодня мы громко говорим — даже за тех, кто не может быть здесь!
Сегодня — и во все последующие дни.

протяжении многих лет было закреплено как явление природы. Да, это, возможно, немного упрощенное изложение сути. Но мы можем и поглубже залезть в эту дерьмовую ситуацию. И «дерьмо» — это хорошее слово, потому что оно снова в моде: дискуссия о туалетах. Я бы очень хотел, чтобы мы уже закончили эту чертову дискуссию о туалетах, она такая банальная. Но вот мы здесь. Транс-женщины в Великобритании могут ходить в туалет дома, если у них есть несоразмерно высокие требования не подвергаться вербальному и физическому насилию во время этого процесса. (Не то чтобы кто-то из транс-людей когда-либо чувствовал себя в безопасности в

общественном туалете. Только в Великобритании Верховный суд недавно постановил, что они не имеют права писать там, где могут чувствовать себя немного безопаснее. А именно в женском туалете, как женщины). И в целом ситуация с физической автономией выглядит мрачно (кстати, это тоже право человека). Транс-детей жалеют как идеологические игрушки и плод фантазии извращенной квир-повестки. Транс-мужчины? Их можно игнорировать, это просто мужчины с ненормальными комплексами. Пока их продолжают классифицировать как женщин, им можно отказывать во всем, как и обычным женщинам. Небинарные люди могут продолжать выдумывать свое существование, пока они держат свои прономены при себе и не хотят использовать социальные, медицинские и демократические системы в своих интересах. И кстати, о «замученных»: уже много лет транс- и небинарные сообщества борются за социальное и политическое признание всех гендерных идентичностей. В то же время многие энби

не стали бы добровольно ставить в паспорте букву «X» или «D» или что-то еще. С небольшим пониманием истории и взглядом на фашистские бездны, которые открываются в нашем таком благостном демократическом мире, все эти страхи становятся очень конкретными и актуальными. Все эти очень конкретные страхи, системы угнетения и структуры власти нельзя преодолеть одним лишь цинизмом. Нам нужен решительный антифашистский сопротивление. Нам нужны решительные межсекционные квир-феминистские борьбы. Нам нужно политическое и социальное признание и защита всех гендеров. Доступ к образованию и надлежащему медицинскому обслуживанию. Нам нужно много транс-радости, любви и заботы, гендерно-неконформного воображения, квир-реальностей и как можно больше причин, чтобы оставаться в живых. И мы процветаем и сияем, потому что мы знаем: квир-жизнь — это антифашистское сопротивление. Транс-женщины — это женщины! Небинарные люди существуют! Феминизма хватит на всех!

Речи на Schwanenplatz (2-я остановка демонстрации)

Sajdeh (медсестра SRK в психиатрической клинике)

Я рада, что могу сегодня выступить. Меня зовут Сайде, я из Ирака, живу в Люцерне уже 17 лет и работаю медсестрой. До вчерашнего дня я не знала, смогу ли я сегодня прийти сюда. Как мама, я пережила много стресса и других личных проблем. У меня редко бывает свободное время. Рабочие часы особенно сложны для тех, кто растит детей в одиночку, нужно многое организовывать. К сожалению, на работе мы часто испытываем большое давление и стресс. Я хотела бы, чтобы общество

больше ценило нашу работу — работа в сфере ухода не простая, но очень важная. Дайте нам возможность получить образование. И не забывайте, что во время пандемии коронавируса мы были системно значимыми работниками. Мы и сегодня. Нашу работу часто не замечают. Зплата за такой объем работы тоже небольшая. Но ожидания высокие. Дорогие женщины, продолжайте, давайте бороться за лучшие условия.

Duugu (активистка)

КТО-НИБУДЬ МЕНЯ СЛЫШИТ? (Даааа)
Есть кто-нибудь, кто меня слышит?

ТОТ КТО-НИБУДЬ? (Дааа)
ПОМОГИТЕ!
СПАСИТЕ МЕНЯ!

Кто-нибудь слышит мои крики? (Даааа)
Хорошо. Тогда я в нужном месте.
Потому что это не театральная пьеса.
Недавно я подверглась систематическому домогательству.
Я феминистка.
Я всегда боролась –
против домогательств,
против изнасилований,
против психологического, физического и
сексуального насилия.
Но когда это случилось со мной, я поняла:
МЫ НЕ В БЕЗОПАСНОСТИ.
Поэтому я продолжаю кричать:
Вы слышите меня?
Мы не в безопасности!
Патриархальный system показывает свое
истинное лицо –
В ТЕМНОТЕ.
Мужчины черпают силу из этой тьмы:
Для насилия.
Для домогательств.
Для фемцида.
Окно моей спальни выходит на темный лес.
Я живу с двумя детьми – на первом этаже.
Наши ставни всегда закрыты.
Но в этом году – несколько раз, всегда в три
часа ночи –
он приходил.
С ножом.
Он открывал наши ставни.
Он пугал нас.
А когда приезжала полиция, его уже не
было.
Я его не знаю.
Я каждый раз вызывала полицию.
Я каждый раз подавала заявление.
А полиция говорила:
«Он психически болен.
Он домогается и других женщин.
Вы не единственная».
Однажды он был почти голый.
А они сказали:
«Он сексуально опасен.
Он хочет вас напугать».
Но самое страшное было то, что
МОЯ КОМУНА – НИЧЕГО.
Я сказала:
«Я боюсь. Мои дети боятся».

Я просила новую квартиру – они сказали:
«Нет».
Я просила свет – они сказали:
«Невозможно».
Я просила надежные ставни – я должна
заплатить сама.
Я просила охрану – они сказали:
«Вызывайте полицию».
Десять лет я была арендатором. А потом –
осталась одна.
Но я не была совсем одна.
Мои товарищи – как вы здесь –
Вы были рядом.
Вы установили камеры.
Установили датчики движения.
Вы ночевали у меня,
чтобы мои дети чувствовали себя в
безопасности.
Вы звоните мне каждый день.
Вы – свет.
**МЫ ТОЖЕ ХОТИМ БЫТЬ В
БЕЗОПАСНОСТИ В ТЕМНОТЕ.
БЫТЬ СВОБОДНЫМИ.**
Мы хотим свободных улиц.
Свободной жизни.
МЫ – СВЕТ В ТЕМНОТЕ.
Мы боремся вместе –
против мужского насилия.
Против системы, которая живет в темноте.
Мы знаем:
быть FINTA в патриархальном обществе –
тяжело.
Быть FINTA и мамой – вдвойне тяжело.
Быть FINTA, мамой и иностранкой –
втройне тяжело.
Быть FINTA, мамой, иностранкой и
безработной – еще тяжелее.
Поэтому мы боремся
ВМЕСТЕ ПРОТИВ ПАТРИАРХАТА.
28 мая мать, иностранка, беженка с тремя
детьми была депортирована –
с применением полицейского насилия.
Права детей? **УНИЧТОЖЕНЫ.**
Права женщин? **УНИЧТОЖЕНЫ.**
Почему?
Потому что она бежала.
Потому что она женщина.
Но мы не сдадимся!
НЕ С НАМИ!

МЫ ЗАЩИЩАЕМ СВОЙ ГОЛОС.

ВАШ ГОЛОС.

ГОЛОСЫ ДЕТЕЙ.

(Пауза)

Только в этом году:

по меньшей мере 15 женщин были убиты
мужчинами в Швейцарии.

На 15 больше, чем нужно!

И что говорят СМИ и политики?

«Семейная драма».

Но мы знаем:

ЭТО НЕ ДРАМА. ЭТО ФЕМИЦИД.

ЭТО ПАТРИАРХАЛЬНОЕ НАСИЛИЕ.

Когда женщины хотят уйти, система
говорит:

«Ты принадлежишь мне».

Ты не можешь быть свободной.

Пока мы не будем в безопасности, мы
будем кричать:

ЕСТЬ КТО-НИБУДЬ, КТО СЛЫШИТ НАС?

(Пауза)

Когда я теряю надежду,

я думаю о вас.

О ваших голосах.

Об этой улице.

ДА, МЫ СЛЫШИМ ВАС!

МЫ КРИЧИМ ВМЕСТЕ С ВАМИ!

МЫ БОРЕМСЯ ВМЕСТЕ С ТОБОЙ!

NI UNA MENOS –

VIVAS NOS QUEREMOS!

український

Тут ти знайдеш програму та інформацію про феміністичний страйк 2025 року, а також наші промови нижче.

ПРОГРАМА 14 ЧЕРВНЯ 2025

Інзеліпарк, Люцерн (відразу за залізничним вокзалом / KKL)

11:00 – Бранч у Volière (бар на Inseli)

Ми розпочнемо день у затишній атмосфері солідарного бранчу біля [Volière від Radio 3FACH](#). Буде кава від Volière, вишукана випічка від [Ässbar Luzern](#) – і, звичайно, ми будемо раді, якщо ти також принесеш щось із собою, наприклад, варення або свіжі фрукти.

12:00 – Початок феміністичного страйкового дня на Inseli

Поруч, на Інзелі, офіційно розпочинається страйковий день:

численні організації представляють себе на інформаційних стендах. На сцені, яку надає [Südpol Luzern](#), на вас чекають надихаючі виступи, зокрема від **Großmütterrevolution** (Революція бабусь) або про **поточну ситуацію в Афганістані**.

О 14:00 відбудеться **кава-дискусія** з Агатою Фауш, співорганізаторкою жіночого страйку 1991 року, та Яною Аванзіні, співорганізаторкою жіночого страйку 2019 року.

На **відкритій сцені з 14:15 до 14:45** ти також можеш поділитися своїм гнівом, думками та баченням – словом, співом або перформансом.

Звичайно, **легендарний FemStreik-Bar** також знову з нами – з [LuzernerinnenBier](#), [SauerBier](#), просекко, безалкогольними напоями та тістечками.

 Новинка: свіжа мерч з культовим дизайном у вигляді серця від [Ану](#), [Лаури](#) та [Валентини](#) – цього разу в новому вигляді!

 Для **дітей** передбачена окрема програма на ігровому майданчику: під наглядом солідарних чоловіків вони будуть майструвати плакати та грати в ігри – щоб люди, які мають опіку над дітьми, також могли спокійно взяти участь у заході.

 Солодке перекушування забезпечить **мобільний кіоск з морозивом від [Gelavena](#)** – частина виручки піде на швейцарські притулки для жінок.

 Протягом дня вас супроводжуватимуть Ноель і Амелі з феміністичного страйкового колективу. Для безпеки та взаємної підтримки на місці буде команда з підвищення обізнаності – детальніше про це нижче.

15:00 – Збір для демонстрації

Разом ми збираємося на **велику демонстрацію, промови розпалюють нас до акції!**

Приблизно з 18:00 – повернення на Інзелі

Після мітингу буде смачна їжа:

від **курдського товариства** та **афганського фуршету**, доходи від якого підуть на школу для дівчат в Афганістані.

I, звичайно, знову відкритий бар FemStreik!

Вечірня програма

- Концерт [zeny](#) & den [Landjäger*innen](#)
- Після: [Cocon Javel](#) live на сцені
- Потім DJ-сет до 21:45

Після цього – нічний спокій, але це ще не кінець!

23:00–05:00 – Афтепаті в Südpol

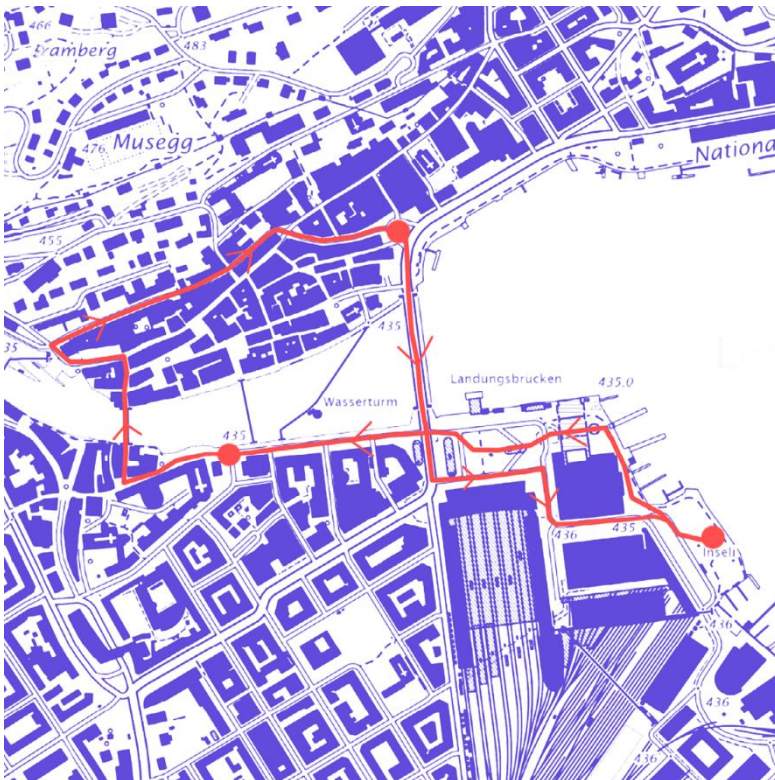
[Toda La Noche](#) бере на себе ніч – з феміністичними бітами, солідарністю та витривалістю до світанку!

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДЕМОНСТРАЦІЮ

Демонстрація дозволена!

Довжина маршруту: 2,6 км / переважно рівна місцевість (перепад висот 8 метрів). Маршрут добре прохідний для дитячих візків, інвалідних візків та інших транспортних засобів.

На всьому маршруті будуть автомобілі з водою. Будь ласка, подбайте про достатній захист від сонця!

Зупинки для виступів:

Театральна площа:

- Іата на тему трансфобії
- Мелані фон Мюлленен ([активістка Zunft zu dinere Mutter](#)) на тему материнства

Шваненплац

- Сайде на тему **догляду та міграції**
- Дуйгу на тему **наси́льства над жінками / небезпеки для жінок**

Після цього ми проведемо хвилину мовчання з піднятими вгору кулаками проти феміцидів. Хвилина мовчання супроводжуватиметься **піснею** [«Cancion Sin Miedo» у виконанні Vivir Quintana](#).

Громадські туалети вздовж маршруту:

1. Inselipark – туалет між Inseli та парковою
2. Залізничний вокзал Люцерна – туалет біля арки
3. Mühleplatz – туалет біля мосту Spreuerbrücke
4. Schwanenplatz – туалет біля автобусної зупинки (у напрямку вокзалу)

Щоб демонстрація пройшла добре і настрій залишався гарним, проси дотримуватися наступних правил.

● Правила поведінки

- Поважайте свої межі та межі інших
- Повідомляйте про неналежну поведінку → реагуйте, наприклад, словами «Геть!».
- У разі фізичних або психологічних проблем звертайтеся до людей у жовтих жилетах.
- Дотримуйтесь інструкцій служби безпеки
- Не пошкоджуйте державне або приватне майно.
- Залишайтеся на трасі, не розклеюйте плакати, не використовуйте феєрверки.
- Не поширюйте екстремістські повідомлення або заклики до ненависті/наси́льства.
- Не носіть балаклави/маски: приховування обличчя заборонено в кантоні Люцерн (заборона приховування обличчя).

💧 Комфорт

- Протягом усього заходу вода буде доступна на візках.
- Рекомендується захищатися від сонця.
- Буде присутня перекладачка жестової мови (зарезервована зона праворуч від сцени).
- **Наші вимоги до феміністичного страйку 2025 року**

Міграція та догляд (доглядова робота)

Ми вимагаємо справедливих умов праці для всіх доглядачів! Припинити експлуатацію жінок та мігрантів як «дешевої» робочої сили в сфері догляду та опіки. Рівні права, справедлива оплата праці та всебічний захист.

Доступні та загальнодоступні послуги з догляду за дітьми – також для доглядачів! Багато жінок та мігрантів працюють у сфері догляду та додатково опікуються своїми сім'ями. Щоб робота з догляду була справедливо розподілена, потрібні хороші послуги з догляду та ваучери на догляд для всіх.

Догляд та догляд за дітьми

Ми вимагаємо добре навченого персоналу та справедливої оплати праці. Якісний догляд та опіка вимагають кваліфікованих фахівців з хорошою освітою та постійним підвищенням кваліфікації.

Ми вимагаємо більшого політичного визнання та поваги до працівників сфери догляду, а також сучасних умов праці!

Неоплачувана робота у сфері догляду

Ми вимагаємо запровадження рівноправної відпустки для батьків: на додаток до декретної відпустки для матерів, необхідно запровадити справедливо розподілену відпустку для батьків, щоб забезпечити спільний догляд за дітьми.

Ми вимагаємо достатньої кількості доступних та відповідних потребам дитячих садків та денних закладів: всі сім'ї, незалежно від того, чи проживають вони в місті, агломерації чи в сільській місцевості, повинні мати доступ до доступних та якісних послуг з догляду за дітьми.

Ми вимагаємо доступних послуг для людей, які потребують підтримки, щоб догляд не лягав тягарем на плечі родичів, переважно жінок.

Політика та догляд

Ми вимагаємо більше жінок, мігрантів та представників ЛГБТ у політичних органах та на керівних посадах! Ті, хто займається доглядом, також повинні бути представлені в органах, що приймають рішення. Ми вимагаємо різноманітної феміністичної та інклюзивної політики.

Ми вимагаємо, щоб політичні рішення були гендерно справедливими, антирасистськими та інтерсекційними!

Доглядова робота стосується всіх нас, але вона розподілена нерівномірно. Політичні заходи повинні враховувати реалії життя жінок, мігрантів, квір-осіб та маргіналізованих груп і усунути структурну дискримінацію.

Насильство проти FLINTA*s (жінки, лесбійки, інтер, небінарні, транс, агендерні)

Ми вимагаємо розширення та довгострокового фінансування притулків для жінок, консультаційних центрів та заходів захисту в усіх кантонах Центральної Швейцарії.

Ми вимагаємо створення багатомовної цілодобової гарячої лінії для жертв насильства відповідно до Стамбульської конвенції.

Промови

Промова в Inseli Park

Ми з нетерпінням чекаємо на гучний, бурхливий, бойовий 14 червня – разом з тобою!

Korintha Bärtsch (міська радниця міста Люцерн, партія «Зелені») та Melanie Setz (міська радниця міста Люцерн, партія SP)

Трохи більше року тому ми разом зробили історичний крок у місті Люцерн: Разом з нашою колегою Францискою Бітці ми здобули **більшість жінок** у міській раді Люцерна!

Після багатьох років без жінок у уряді, рік тому нарешті знову були обрані жінки до уряду: два місця в уряді Люцерна зайняли жінки, Ілфет Фанай та Міхаела Цюрор.

Так, зайняли. Бо ми не дозволимо знову відібрати у нас ці місця! Але для цього потрібно ще багато зусиль і витримки.

Бо хоча загальна кількість жінок у виконавчих органах муніципалітетів і в кантональній раді зросла, ми все ще є меншістю в більшості міських і муніципальних рад, особливо в більших муніципалітетах.

Сурзее: більшість

Віллізау: принаймні 2

Ебікон: 1 з 5

Еммен: 1 з 5

Кріенс: 1 з 5

Хорв: 1 з 5

Всі, хто вже попереджає про загибель людства і захоплення влади жінками: не бійтеся, на жаль, цієї прогресивної небезпеки ще довго не буде. Навпаки, ми повинні бути обережними, щоб рівність, яка вже повільно просувається, подряпини на патріархаті, не відступили назад.

Тому ви всі потрібні. Щоб усі статі були належним чином представлені в політиці, потрібно, щоб багато жінок продовжували брати участь і висуватися на політичні посади. І не просто на громадські, неоплачувані посади, бо там частка жінок зазвичай дуже висока. Ні, а на політичні посади, щоб разом творити світ.

Ваші голоси, ваші думки, ваші погляди потрібні терміново! Хто інакше буде займатися такими питаннями, як рівність, визнання роботи по догляду, сумісність, сексуальне та домашнє насильство, рівна оплата за рівну працю тощо?

І не тільки ми, жінки, потребуємо голосів жінок, а й чоловіки, які більше не хочуть визначати себе лише силою, міцністю, владою та збереженням влади. Суспільство в цілому потребує голосу жінок, адже половина його складають жінки!

Ось чому ми тут: щоб сказати вам: ми можемо це зробити, ви теж можете! Політика – це осмислення нашого суспільства та навколишнього середовища, і ви вже робите це щодня – вдома, у вільний час, на роботі.

Ви зробили перший крок, ви стоїте тут і готові бігти! Наступні вибори настануть

швидше, ніж ви думаєте – займіть свої місця на стартових позиціях для розподілу місць – ми більше не дозволимо їх собі відібрати.

І 1 – 2 – 3 – це НЕ чаклунство!

Jasmin Stangl (дипломована вихователька / співробітниця дитячого садка)

Сьогодні я маю можливість протягом 3 хвилин розповісти вам про умови в дитячих садках, групах продвіччя та денних закладах. Всім, мабуть, зрозуміло, що цих 3 хвилин не вистачить. Але працювати під тиском не вчать у теоретичному навчанні, а лише на практиці. Поки я повинна зосередити свою увагу на дитині, яка вранці не може відірватися від мене, я одночасно стежу за двома дітьми, які скоро почнуть сваритися за машинку, і прислухаюся до коляски, де, сподіваюся, спить немовля. Стажерка сидить за сніданковим столом з 4 дітьми, годує їх, стежить за порядком і при цьому не забуває, що нова дитина не переносить лактозу. Учениця захворіла. До 8:30 ми залишаємося вдвох з 15 дітьми.

За обідом дитина поруч зі мною випиває склянку, з іншого боку інша дитина намагається непомітно (або й не дуже) упустити салат під стіл, а я годую третю дитину домашньою кашею. За 3 хвилини настає хаос, і потреби дітей стикаються між собою. Спільне харчування є частиною педагогічного повсякденного життя і має сенс, цього ти вчишся в теорії. На практиці ти їси переважно холодне — якщо встигнеш. А в денній групі ти вже не годуєш кашею, але, будь ласка, доглянь за 10 дітьми сама, вони вже великі. Без жартів.

Таких анекдотів я можу розповісти безліч. Це не поодинокі випадки. Це повсякденне життя. Нам потрібно більше часу і більше грошей. Часу, щоб не змушувати стажистку постійно прибирати в дитячому садку, а передавати їй педагогічні знання. Гроші, щоб найняти достатню кількість персоналу з привабливим графіком роботи (тобто не 3 рази на тиждень по 2 години в обідню пору), щоб у разі хвороби не руйнувалося все повсякденне життя (і не залишалися на роботі ті, хто залишився). І час, щоб продовжувати навчання, організовувати

взаємостереження та забезпечувати якість. Гроші, щоб реалізувати все це і платити справедливую зарплату за важку роботу, яка є дуже хорошим вкладенням у наше майбутнє! Восени в Люцерні ми

будемо голосувати за ініціативу щодо дитячих садків — я рекомендую вам проголосувати «ТАК» за пропозицію SP. Дякую!

Колектив феміністичного страйку Люцерна

→ Див. «Наші вимоги до феміністичного страйку 2025 року»

Melanie von Müllenen (активістка «Zunft zo dinere Muetter»)

Ми – це цех «Zunft zo dinere Mueter»!
Цех – це об'єднання ремісників.
Наше ремесло – догляд за дітьми, оплачуваний чи неоплачуваний!
Але це не визнається.
Від політиків ми чуємо лише:
«Матері повинні швидко повертатися на ринок праці».
Високий рівень зайнятості. Економічна потужність. Сумісність.
Саме так відбувається зараз у дискусії навколо нової ініціативи щодо відпустки для батьків.
Але що це означає?
Ми можемо працювати тільки тому, що інша людина FINTA виконує нашу роботу:
доглядає за дітьми, готує, прибирає – без оплати або за низьку оплату.
І ми просто раді, що тепер експлуатують іншу людину, щоб ми могли функціонувати.
Який це прогрес, якщо ми, матері, маємо святкувати рівність на спинах інших матерів?
Хто тут, власне, з ким зрівнюється?
Чому матерів роблять напів-батьками, замість того, щоб батьків робити повними батьками?
Чому ніхто не вимагає, щоб батьки брали на себе свою частину?
І я не маю на увазі один день на тиждень!
Це не наші діти виснажують нас – ні!
Це система.
Система, яка живе за рахунок нашої неоплачуваної праці і не має жодної поваги.

А потім нам ще й кажуть, що ми недостатньо продуктивні.
Коли ти знову підеш на роботу?
Коли ти знову почнеш працювати?
Як довго ти відпочиваєш?
Я ніколи не працювала.
Я ніколи не кидала роботу.
Я не робила перерви.
Я тут. Завжди.
З великою любов'ю, мало часу і простору.
Навіть щоб сказати: «Я не можу більше».
На це немає місця.
А роботи стає ще більше.
Ми вже давно працюємо за заробітну плату і все одно виконуємо більшу частину неоплачуваної роботи.
Неоплачуваної або недооплачуваної – ми в одному човні, сестри!
Правильно страйкувати? Неможливо.
Хто нас замінить?
І це, дорогі співборчині, виснажує.
Догляд за дітьми — це не робота, яку можна просто кинути.
І ми цього не хочемо — які будуть наслідки?!
Ми не можемо просто перекладати догляд за дітьми з одного на іншого.
Не від матері до виховательки в дитячому садку.
Від прибиральниці назад до матері.
Не до сусідки, бабусі, подруги...
Одна з нас завжди отримує низьку зарплату –
або взагалі не отримує.
Але, здається, ніхто не чує.
Або їм байдуже.
Тому ми об'єднуємося!
Створюйте групи!

Між матерями і тими, хто не має дітей.
Між виснаженими і розлученими.
Між тими, хто народжує, і іншими FINTAs.
Між тими, хто зараз може,
і тими, хто просто більше не може.

Ми навчилися функціонувати.
Тепер ми вчимося говорити «ні».
І «так» – одна одній. Сьогодні ми голосні –
також за тих, хто не може бути тут!
Сьогодні – і всі наступні дні.

Iata (активіст/активістка)

Зараз не найприємніший час для трансгендерних людей, щоб процвітати і сяяти, і, як завжди, винна в цьому безчесна братерство патріархату і капіталізму. І, на жаль, дуже актуальним, хоч і не зовсім новим, є відродження відкритого фашизму. Він зручно влаштовується в демократичних структурах, поширюється і зарозуміло отруює те, що і так вже є в політиці, яка ставить у центр уваги людей і навколишнє середовище, а не гроші кількох багатих білих мудаків. Народ підбурюють захищати свою країну, а чоловіків підбурюють підкоряти своїх жінок. Йдеться про володіння і контроль, і про вигадану перевагу, яка з роками закріпилася як природне явище. Так, це, можливо, дещо стисло викладено. Але ми можемо і трохи заглибитися в лайно. І лайно — це хороше слово, бо знову на порядку денному: дискусія про туалети. Я б дуже хотіла, щоб ми вже закінчили цю клятву дискусію про туалети, вона така базова. Але ось ми тут. Транс-жінки у Великій Британії можуть піти в туалет вдома, якщо вони мають надмірну вимогу не піддаватися словесному та фізичному насильству під час цього. (Не те, щоб будь-яка транс-особа коли-небудь почувалася в безпеці в громадському туалеті. Тільки у Великій Британії Верховний суд нещодавно ухвалив рішення, що вони не мають права пісяти там, де могли б почуватися трохи безпечніше. А саме як жінки в жіночому туалеті). І в інших питаннях фізичної автономії (яка, до речі, теж є правом людини) ситуація також виглядає похмурою. Трансгендерних дітей жаліють як ідеологічні іграшки та продукт фантазії

збоченої квір-агенди. Транс-чоловіки? Їх можна ігнорувати, це просто чоловіки з божевільними комплексами. Доки їх продовжують класифікувати як жінок, їм можна відмовляти у всьому, як і звичайним жінкам. Небінарні особи можуть і далі вигадувати своє існування, доки вони тримають свої займенники при собі і не претендують на соціальні, медичні та демократичні системи. І якщо вже мова зайшла про «зруйнованих»: роками трансгендерні та небінарні спільноти борються за соціальне та політичне визнання всіх гендерних ідентичностей. Водночас багато енбі не за що не погодилися б добровільно вписати в паспорт букву «X» чи «D» чи що там ще. З невеликим історичним розумінням і поглядом на фашистські безодні, що відкриваються посеред нашого такого ідеального демократичного світу, весь цей страх є дуже конкретним і дуже актуальним. Всі ці дуже конкретні страхи, системи пригнічення та структури влади не можна подолати лише цинізмом. Нам потрібен рішучий антифашистський опір. Нам потрібні рішучі інтерсекційні квірфеміністичні боротьби. Нам потрібне політичне та соціальне визнання і захист усіх гендерів. Доступ до освіти та належної медичної допомоги. Нам потрібно багато транс-радість та t4t love and care, гендербендингової фантазії, квір-реальностей і якомога більше причин, щоб залишатися живими. І ми процвітаємо і сяємо, бо ми знаємо: квір-життя — це антифашистський опір. Транс-жінки — це жінки! Небінарні люди існують! Фемінізму вистачить для всіх!

Виступи на площі Schwanenplatz (2-га зупинка демонстрації)

Sajdeh (медсестра SRK у психіатричній клініці)

Я рада, що сьогодні можу виступити. Мене звати Sajdeh, я родом з Іраку, 17 років живу в Люцерні і працюю медсестрою. До вчорашнього дня я не знала, чи зможу сьогодні бути тут. Як мати, я переживаю багато стресу, а також багато пережила в особистому житті. У мене рідко буває вільний час. Особливо для одиноких батьків робочий графік дуже складний, потрібно багато організовувати. На жаль, на роботі ми часто відчуваємо великий тиск і стрес. Я

Duygu (активістка)

ХТОСЬ МЕНЕ ЧУЄ? (Так!)
Є хтось, хто мене чує?
Є ХТОСЬ? (Так!)
ДОПОМОЖІТЬ!
РЯТУЙТЕ МЕНЕ!
Хтось чує мої крики? (Так!)
Добре. Тоді я в потрібному місці.
Бо це не театральна вистава.
Нещодавно я стала жертвою систематичного сексуального домагання.
Я феміністка.
Я завжди боролася
проти домагань,
проти зґвалтувань,
проти психологічного, фізичного та сексуального насильства.
Але коли це сталося зі мною, я зрозуміла:
МИ НЕ В БЕЗПЕЦІ.
Тому я продовжую кричати:
ВИ МЕНЕ ЧУЄТЕ?
МИ НЕ В БЕЗПЕЦІ!
Патріархальна система показує своє справжнє обличчя –
У ТЕМРЯВІ.
Чоловіки черпають силу з цієї темряви:
Для насильства.
Для домагань.
Для феміциду .
Вікно моєї спальні виходить на темний ліс.
Я живу з двома дітьми – на першому поверсі.
Наші віконниці завжди зачинені.
Але цього року – кілька разів, завжди о третій годині ночі –
він приходив.

хотіла б, щоб суспільство більше цінувало нашу працю – робота в сфері догляду нелегка, але вона дуже важлива. Дайте нам можливість отримати освіту. І не забувайте, що під час пандемії коронавірусу ми були системно важливими працівниками. Ми є такими і сьогодні. Нашу роботу часто не помічають. За таку велику працю платять мало. Але очікування високі. Дорогі жінки, продовжуйте, борімося за кращі умови.

З ножем.
Він відкривав наші віконниці.
Він лякав нас.
А коли приїжджала поліція – його вже не було.
Я його не знаю.
Я щоразу викликала поліцію.
Я щоразу подавала заяву.
А поліція казала:
«Він психічно хворий.
Він переслідує й інших жінок.
Ви не одна».
Одного разу він був майже голий.
А вони казали:
«Він сексуально небезпечний.
Він хоче вас налякати».
Але найгірше було те, що
МОЯ КОМУНА – НІЧОГО НЕ ЗРОБИЛА.
Я казала:
«Я боюся. Мої діти бояться».
Я просила нову квартиру – вони сказали:
«Ні».
Я просила світло – вони сказали: «Не можна».
Я просила надійні віконниці – я мала платити сама.
Я просила охорону – вони сказали:
«Викличте поліцію».
Десять років мешканка. А потім – залишена сама.
Але я не була зовсім сама.
Мої товаришки – як ви тут –
ВИ були поруч.
Ви встановили камери.
Встановили датчики руху.

Ви ночували у мене –
щоб мої діти почувалися в безпеці.
Ви дзвоните мені щодня.
Ви – світло.
МИ ТЕЖ ХОЧЕМО БУТИ В БЕЗПЕЦІ В
ТЕМРЯВІ.
БУТИ ВІЛЬНИМИ.
Ми хочемо вільних вулиць.
Вільне життя.
МИ – СВІТЛО В ТЕМРЯВІ.
Ми боремося разом –
Проти чоловічого насильства.
Проти системи, яка живе в темряві.
Ми знаємо:
Бути ФІНТА в патріархальній системі –
важко*.
Бути ФІНТА і матір'ю – вдвічі важче.
Бути ФІНТА, матір'ю і іноземкою – втричі
важче.
Бути ФІНТА, матір'ю, іноземкою і
безробітною – ще важче.
Тому ми боремося
РАЗОМ ПРОТИ ПАТРІАРХАТУ.
28 травня матір, іноземка, біженка з трьома
дітьми була депортована –
застосовуючи поліцейську силу.
Права дітей? ЗНИЩЕНІ.
Права жінок? ЗНИЩЕНІ.
Чому?
Тому що вона втекла.
Тому що вона жінка.

Але ми не здаємося!
НЕ З НАМИ!
МИ ЗАХИЩАЄМО СВІЙ ГОЛОС.
ЇЇ ГОЛОС.
ГОЛОСИ ДІТЕЙ.
(Пауза)
Тільки цього року:
Щонайменше 15 жінок було вбито
чоловіками в Швейцарії.
15 – це забагато!
А що кажуть ЗМІ та політики?
«Сімейна драма».
Але ми знаємо:
ЦЕ НЕ ДРАМА. ЦЕ ФЕМІЦИД.
ЦЕ ПАТРІАРХАЛЬНЕ НАСИЛЬСТВО.
Коли жінки хочуть піти, система каже:
Ти належиш мені.
Ти не можеш бути вільною.
Доки ми не будемо в безпеці, ми будемо
кричати:
Є ХТОСЬ, ХТО НАС ЧУЄ? (Пауза)
Коли я втрачаю надію –
я думаю про вас.
Про ваші голоси.
Про цю вулицю.
ТАК, МИ ЧУЄМО ТЕБЕ!
МИ КРИЧИМО РАЗОМ З ТОБОЮ!
МИ БОРЕМОСЯ РАЗОМ З ТОБОЮ!
NI UNA MENOS –
VIVAS NOS QUEREMOS!